

Arrest

nr. 286 973 van 31 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. ZAGNOUN *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en bent elf jaar oud. Je bent afkomstig van het dorp Shega dat gelegen is in de provincie Laghman. Thuis hadden jullie landbouwgronden, waarop jullie tomaten en komkommer teelden. Jij werkte mee op de gronden samen met je oudere broer en jullie verkochten de tomaten aan huizen en aan de hoofdweg. Je vader werkte niet omwille van medische problemen. Hij had immers suikerziekte. Er waren veel gevechten in Laghman. In Laghman kregen jullie problemen met de taliban. Personen die banden hadden met de taliban zeiden over jullie huis en jullie gronden dat die van hen waren.

De taliban hadden jullie foto's en waren op zoek naar jullie om jullie te arresteren. Er kwamen taliban naar je papa die zeiden dat de gronden hen toebehoorden. Je papa werd aangemaand om te vertrekken en de gronden af te staan. Als hij dat niet zou doen, zou hij vermoord worden. Het was gevaarlijk in jullie regio. Omdat jullie merkten dat er problemen op til waren hebben jullie de bewuste gronden snel verkocht en zijn jullie vertrokken naar Kabul. In Kabul hoorde je papa dat de mensen te weten kwamen dat jullie alles verkocht hadden en nu in Kabul waren. Hij zei dat het beter was om met het hele gezin vanuit Kabul te vluchten, wat jullie ook deden. Je woonde één week in Kabul en verliet vervolgens Afghanistan. Je reis werd betaald met het geld van de verkochte gronden. Aan de grens van Iran en Turkije raakte je de rest van je gezin kwijt en reisde je alleen verder met een andere familie. Ongeveer acht maanden na je vertrek kwam je toe in België, waar je op 21 september 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende. Je vermoedt dat je ouders, broers en zussen momenteel in Kabul zijn.

Je advocaat legt in het kader van je verzoek twee artikels neer: het artikel 'Kabul blasts kill six and wound 20 at boys' school' van BBC News d.d. 19 april 2022 en het artikel 'Millions of Afghan lives and livelihoods in danger without support, says UN Development Programme Chief' van UNDP d.d. 29 maart 2022.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in je administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald kreeg je een voogd toegewezen die je bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en je advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van je verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in je land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van je verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. Je hebt evenmin een reëel risico op ernstige schade van de Vreemdelingenwet aangetoond.

Je verliet Afghanistan omwille van het feit dat jij en je gezin problemen hadden met de taliban. Er kan evenwel geen geloof gehecht worden aan deze beweerde problemen.

Vooreerst dient aangestipt te worden dat op basis van al de elementen in je dossier besloten moet worden dat het niet aannemelijk is dat je sinds je vertrek niet meer in contact zou staan met je ouders (CGVS, p. 9). Er werden verschillende merkwaardigheden opgemerkt die hiertoe nopen te besluiten. Er kan vooreerst onderstreept worden dat van jou als minderjarige zeker niet wordt verwacht dat je over ieder detail coherent bent en alles gedetailleerd kunt navertellen. Echter mag wel worden aangenomen dat je over zaken die je hebt meegemaakt en die belangrijk worden geacht in je nog jonge leven, steeds zo goed als mogelijk kunt vertellen en dat je verhalen ook niet te veel verschillend van elkaar zijn telkens je ernaar wordt gevraagd. Het is dan ook bevreemdend dat je op het ene moment aangeeft dat je je ouders en de rest van je gezin bij het grensgebied tussen Iran en Turkije kwijtraakte (CGVS, p. 13), terwijl je op een ander moment zegt dat je voor het laatst contact had met je ouders bij je vertrek (CGVS, p. 19), waarbij je, gevraagd wat je precies bedoelt met je vertrek, preciseert dat je je vertrek uit Kabul bedoelt (CGVS, p. 10). Dat je op het ene moment aangeeft dat je je ouders verloor aan de grens tussen Iran en Turkije en op een ander moment meent dat voor het laatst contact had met hen toen je nog in Afghanistan was, roept ernstige vraagtekens op.

Ook het feit dat je amper informatie kan aanreiken over de familie met wie je verder gereisd zou zijn eens je je ouders kwijt was en dat je wel zeer vage verklaringen over deze familie aflegt, doet ernstige twijfel rijzen bij je bewering dat je je familie onderweg kwijtspeelde en zonder hen verder reisde. Gepolst naar wie de andere familie met wie je verder reisde was, stel je dat je hem oom noemde maar dat hij geen oom

was en zeg je dat je zijn naam niet weet (CGVS, p. 13). Uitgenodigd om alles te vertellen wat je weet over de familie met wie je verder reisde, geef je slechts aan dat jullie samen vertrokken uit Turkije, dat je hen niet kende en dat jullie samen tot hier reisden (CGVS, p. 13). Je zegt nog dat de familie bestond uit een man en een vrouw (CGVS, p. 13). Gevraagd wat je weet over de vrouw geef je aan niets over haar te weten (CGVS, p. 13). Indien je daadwerkelijk verder gereisd zou zijn met een andere familie, kan verwacht worden dat je meer over hen zou kunnen vertellen. De vaststelling dat dit niet zo is zet je bewering dat je zonder je familie verder reisde nadat jullie elkaar kwijt raakten bij het grensgebied tussen Iran en Turkije bijkomend op de helling.

Hoewel van een elfjarige zeker niet verwacht kan worden dat die er in slaagt om een precies tijds kader te schetsen, dient in casu vastgesteld te worden dat je verklaringen over je reisweg wel zeer uiteenlopend zijn, zelfs rekening houdend met je jeugdige leeftijd. In de verklaring die je aflegde op 21 september 2021 geef je aan dat je Afghanistan verliet ongeveer 2,5 maanden geleden (fiche MENA d.d. 21 september 2021, p. 3). Op basis van deze verklaringen kan dus aangenomen worden dat je Afghanistan ongeveer begin juli 2021 verliet. Je stelde hierbij ook dat je maximum 10 dagen in elk land verbleef (fiche MENA d.d. 21 september 2021, p. 3). Op een ander moment stelde je dan weer dat je Afghanistan verliet rond januari 2021 en dat je in België aankwam 8 maanden na je vertrek, op de dag van je verzoek om internationale bescherming, met name 21 september 2021 (verklaring DVZ d.d. 9 maart 2022, punt 33). Hierbij stelde je dat je heel lang in Iran verbleef (verklaring DVZ d.d. 9 maart 2022, punt 33). De vaststelling dat je dermate verschillende verklaringen aflegt over de duur van je reis doet vermoeden dat er iets is aangaande je reis dat het daglicht niet mag zien.

Met betrekking tot het feit dat je tegenwerpt dat je geen nummer hebt, wanneer je gevraagd wordt of je niet met je ouders belde sinds je hen kwijt was (CGVS, p. 10), kan nog opgemerkt worden dat het weinig waarschijnlijk overkomt dat ouders die met hun minderjarige kinderen hun land ontvluchten en zich wagen aan het illegaal oversteken van grenzen er niet voor zouden zorgen dat hun kinderen ten allen tijde op de hoogte zouden zijn van een nummer waarop ze hen kunnen bereiken.

Op basis van voorgaande vaststellingen dient dan ook besloten te worden dat je niet aannemelijk maakt dat je niet meer in contact zou staan met je ouders. Bovendien blijkt uit bovenstaande elementen dat je niet de (volledige) waarheid verteld hebt over de omstandigheden waarin en het tijdstip waarop je Afghanistan verlaten hebt. De geloofwaardigheid van jouw vluchtrelaas komt hierdoor aldus danig op de helling te staan.

Voorts, gelet op het feit dat je niet aannemelijk maakt dat je niet meer in contact staat met je ouders, kan dan ook aangenomen worden dat je wel degelijk nog met je ouders in contact staat. Er kan dan ook van je ouders verwacht worden dat ze je goed zouden inlichten over de problemen die je gezin had en dat je goed op de hoogte zou zijn van de beweerdde problemen waar je familie mee te maken kreeg. Er dient evenwel vastgesteld te worden dat dit allerminst het geval is.

Zo dient vastgesteld te worden dat je doorheen de behandeling van je verzoek wel erg verschillende verklaringen aflegde over je motieven om Afghanistan te verlaten. Er kan herhaald worden dat, hoewel van een minderjarige niet verwacht kan worden dat hij zijn relaas zeer precies en coherent uiteen kan zetten, wél verwacht worden dat verklaringen in zekere mate overeenkomen, zeker gezien in casu verondersteld kan worden dat er wél sprake is van contact met je ouders, die je zouden kunnen informeren. Het tegendeel blijkt evenwel waar.

Op 21 september 2021, de dag van je verzoek om internationale bescherming in België, liet je l'arrivée des talibans' optekenen als reden van je komst naar België (fiche MENA d.d. 21 september 2021, p. 4). Bij je interview op de DVZ op 9 maart 2022 zei je de taliban te vrezen bij terugkeer naar Afghanistan (verklaring DVZ d.d. 9 maart 2022, punt 3.5). Je stelde dat terugkeren naar Afghanistan gevaarlijk zou zijn voor jou en je familie omdat de taliban aan de macht waren (verklaring DVZ d.d. 9 maart 2022, punt 3.5). Dit gevaarlijk zijn legde je uit door te zeggen dat je familie financiële problemen had en dat jullie geen geld hadden (verklaring DVZ d.d. 9 maart 2022, punt 3.5). Je gaf aan dat de taliban jullie beschoten in Laghman, dat jullie bijna dood waren en dat jullie daarom zijn weggevlucht uit Afghanistan (verklaring DVZ d.d. 9 maart 2022, punt 3.5). Gepolst of je ouders problemen hadden met de taliban voor je vertrek, gaf je aan dat dit niet het geval was (verklaring DVZ d.d. 9 maart 2022, punt 3.5).

Gevraagd of je leven ooit in gevaar was in Laghman, stelde je dat de taliban aan de macht kwamen in Laghman, dat jullie arme mensen waren en dat jullie beschoten werden door de taliban (verklaring DVZ d.d. 9 maart 2022, punt 3.5).

Bij je interview op het CGVS leg je wel heel andere verklaringen af. Op het CGVS zeg je dat jullie vanuit Laghman naar Kabul vertrokken omwille van problemen met de taliban (CGVS, p. 14). De taliban hadden jullie foto's en waren op zoek om jullie te arresteren (CGVS, p. 14). Meer uitleg gevraagd verwijst je naar het feit dat er veel gevechten waren in Laghman (CGVS, p. 15). Niemand van je gezin bevond zich ooit in zo'n gevecht (CGVS, p. 15). Personen die banden hadden met de taliban wilden jullie gronden afpakken (CGVS, p. 15). De taliban kwamen naar je papa en zeiden dat zijn gronden aan hen toebehoorden en dat hij moest vertrekken en de gronden aan hen geven omdat hij anders vermoord zou worden (CGVS, p. 15). Gevraagd of jij en je familie ooit beschoten werden gaf je aan dat dit niet zo is (CGVS, p. 15).

Gelet op deze verklaringen van jou, kan dan ook aangestipt worden dat je verklaringen op veel vlakken wel erg verschillend zijn. Zo is het bevreemdend dat je bij het invullen van de MENA fiche en bij je verklaringen op de DVZ volstrekt geen melding maakt van een grondconflict, terwijl dit bij je interview op het CGVS naar voren komt als de kern van je problemen. Indien waargebeurd kan nochtans verwacht worden dat je dit al sneller opgeworpen zou hebben. Hoewel je bij de DVZ aangaf dat je ouders voor je vertrek geen problemen hadden met de taliban en je ook bij het invullen van de MENA fiche enkel verwees naar de aankomst van de taliban maar geen specifieke problemen met hen aanhaalde, verwees je bij het CGVS naar problemen met de taliban omwille van een grondconflict. Hoewel je bij de DVZ aangaf dat jij en je familie beschoten waren, stelde je bij het CGVS dat dit niet zo was. Deze wel erg verschillende verklaringen over de reden van je vertrek werpen een ernstige schaduw over de geloofwaardigheid van je beweerde problemen.

Bovendien dient vastgesteld te worden dat er bij laatste versie van je verklaringen vaagheden werden opgemerkt. Hier dient opnieuw gewezen te worden op het feit dat gezien er aangenomen kan worden dat je nog in contact staat met je ouders, er wel zeker enige kennis van jou verwacht kan worden. Ingepikt op de tekening die je maakte van de taliban die ermee dreigden om je vader te vermoorden en gevraagd wie precies van de taliban dit waren, gaf je aan dat het de koning was (CGVS, p. 15). Dat is wel erg vaag. Nochtans maakt de vraag met wie je gezin precies problemen kende een kernelement van je relaas uit. Voorts is je omschrijving van de persoon aan wie je vader alles verkocht heeft ook eerder vaag (CGVS, p. 16). Je beschrijft deze persoon als een andere persoon die je vader geld betaalde en zegt dat er ook nog een andere persoon bij was (CGVS, p. 16). Dit is weinig precies. Gelet op het feit dat verondersteld kan worden dat je nog contact onderhoudt met je ouders, kan nochtans verwacht worden dat je uitgebreider zou kunnen beschrijven aan wie deze gronden verkocht werden. Dat je nauwelijks in staat blijkt om informatie aan te reiken over deze elementen van je asielrelaas, ondanks het feit dat aangenomen kan worden dat je in contact staat met je gezin, heeft tot gevolg dat de geloofwaardigheid van je relaas op losse schroeven komt te staan.

Uit het voorgaande blijkt dat je niet aannemelijk gemaakt hebt dat jij en je gezin in het vizier van de taliban gelopen zouden zijn.

*Er kan nog aangestipt worden dat uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022) niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.*

*Dit wordt bevestigd door de **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, waaruit blijkt dat niet in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen lopen het risico dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.*

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf

in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

*Aangaande het feit dat je aanhaalt dat het gevaarlijk was in je regio (CGVS, p. 14) kan gewezen worden op de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan waarbij de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening wordt genomen.*

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten

werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation** van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) en de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelt dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien, daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste maanden van 2022. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten, aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front en aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berylbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakt. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

In de periode tussen 19 augustus en 31 december 2021 registreerde ACLED het merendeel van de incidenten in de provincies Nangarhar, Kabul, Panjshir en Baghlan. In de periode tussen 1 januari 2022 en 31 maart 2022 was dit in Kabul, Baghlan, Panjshir en Takhar.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateert van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

Je bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Het artikel 'Kabul blasts kill six and wound 20 at boys' school' van BBC News d.d. 19 april 2022 dat door je advocaat werd neergelegd gaat immers slechts over één gebeurtenis. Het verwijzen naar één enkele gebeurtenis vermag niet afbreuk te doen aan bovenstaande uitgebreide analyse van de veiligheidssituatie in Afghanistan.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

In zoverre je bij de behandeling van je verzoek ook financiële problemen opwerpt in het kader van je vrees (verklaring DVZ d.d. 9 maart 2022, punt 3.5), dient vooreerst aangestipt worden dat de vaststelling dat je bij de DVZ nog aangaf dat je vader als drager werkte (verklaring DVZ d.d. 9 maart 2022, punt 15), terwijl je op het CGVS stelde dat je vader niet kon werken omwille van medische klachten met name diabetes en dat je niet weet wat hij vroeger deed van werk (CGVS, p. 8) en hier dus verschillende verklaringen over aflegt doen vermoeden dat je niet het achterste van je tong laat zien wat betreft de financiële situatie van je familie. Wat er ook van zij, er kan erop gewezen worden dat het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen

van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022 en **Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen**, van mei 2022) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Het optreden van de taliban heeft een impact gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Maar dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van geen of minder belang is. Het gaat dan om factoren, zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021.

Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt bovendien niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Het door uw advocaat neergelegde artikel 'Millions of Afghan lives and livelihoods in danger without support, says UN Development Programme Chief' van UNDP d.d. 29 maart 2022 kan deze conclusie niet veranderen. Dit artikel heeft betrekking op de economische situatie van Afghanistan doch er zijn geen elementen in aanwezig die de vaststelling dat niet blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren in een ander daglicht stellen.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van "het recht van verdediging door een gebrek, onduidelijkheid en dubbelzinnigheid in de motivering van de beslissing", alsook op de schending van "artikel 62 van de Vreemdelingenwet" en van "artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen".

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

"[...]"

Verzoeker is van mening dat het CGVS op een vijfvoudig vlak in zijn taak is tekortgeschoten:

1. Het persoonlijk gesprek bij het CGVS duurde slechts 1u40 minuten waar nog 20 minuten voor de twee pauzemomenten moet van afgetrokken worden.
2. Het CGVS heeft geen, althans onvoldoende, rekening gehouden met verzoekers minderjarigheid ten tijde van de gebeurtenissen in Afghanistan en zijn persoonlijk onderhoud bij DVZ. Ten tijde van het interview bij DVZ en het persoonlijk onderhoud met het CGVS moest verzoeker nog 12 jaar geworden.
3. Het CGVS heeft vaak zonder enige grond en bijzonder eenzijdig de verklaringen van verzoeker meermaals verkeerd geïnterpreteerd.
4. Het CGVS heeft een totaal foute inschatting van de algemene socio-economische situatie in Afghanistan na de machtsovername door de Taliban.
5. In de huidige omstandigheden is het totaal onverantwoord om de verzoeker terug te sturen naar Afghanistan zeker indien verzoeker teruggestuurd wordt zonder zekerheid dat hij bij zijn ouders zal terecht komen.

1. ONVOLDOENDE DUIDELIJKE VERKLARINGEN EN KORTE DUUR VAN HET ONDERHOUD.

Verzoeker stelt vast dat tijdens het onderhoud meermaals is gebleken dat de jonge verzoeker niet altijd begreep wat hem werd gevraagd. Op de vraag hoe hij naar het persoonlijk onderhoud kwam gaf hij als antwoord "Te voet en een stuk met de auto. En met de boot De verzoeker dacht dat hij moest antwoorden op de vraag hoe hij van Afghanistan naar België gekomen was. (Bijlage 5, p.2). Dankzij de interventie van de voogd werd het duidelijk dat verzoeker de vraag fout had begrepen. Verzoekende partij vreest dat ook op andere punten er geen zekerheid kan bestaan dat de verzoeker de vraag correct begrepen heeft.

Verzoekende partij begrijpt niet waarom het CGVS niet verder doorgegaan is op die punten waar het twijfels had of die ze nogal onvoorzichtig gebruikt heeft om tot weinig of niet onderbouwde conclusies te komen.

Verzoekende partij is van oordeel dat het CGVS verzoeker langer had kunnen bevragen op die punten waarop het nu steunt om een weigeringsbeslissing te motiveren want in totaal heeft het persoonlijk onderhoud maar 1u40 – 20 minuten pauze = 1u20 minuten geduurd.

2. DE MINDERJARIGHEID VAN DE VERZOEKER

Verzoeker is van mening dat het CGVS niet, of althans onvoldoende, rekening heeft gehouden met de jonge leeftijd van de jonge heer M. en zijn antwoorden heeft beoordeeld alsof het verklaringen van een volwassene betrof.

Verzoeker verwijst naar de bijdrage van J.-F. HAYEZ "Les mineurs dans la procédure devant le Conseil du Contentieux des Étrangers " in het Handboek " 10 ans du Conseil du Contentieux des Étrangers : une protection juridique efficace " (p. 372) : [...]

Verzoeker is van mening dat de beslissing van het CGVS in strijd is met de hierboven vermelde beginselen van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen betreffende de geloofwaardigheid van verklaringen afgelegd in het kader van een verzoek om internationale bescherming door een niet-begeleide minderjarige.

3. ONJUISTE EN INADEQUATE INTERPRETATIES DOOR HET CGVS.

Verzoekende partij wenst bij de door het CGVS aangevoerde argumenten ter staving van de afwijzende beslissing volgende commentaar te geven :

3.1. Contacten met de ouders.

Verzoeker kreeg de vraag wanneer hij zijn ouders het laatst **gehoord of gezien** heeft (Bijlage 5, p 9).

Verzoeker blijft bij zijn verklaring dat hij zijn ouders het laatst **gezien** heeft bij de grens Iran/Turkije waar hij als enige van de familie de grens is kunnen oversteken.

Hij heeft - nadat hij in Turkije gewacht heeft in de hoop dat zijn ouders alsnog de grens konden oversteken - van de smokkelaar **gehoord** dat de ouders gevraagd hadden dat hij alleen zou verder vluchten naar België. Verzoeker heeft tijdens zijn onderhoud bij het CGVS het vermoeden geuit dat hij dacht dat zijn ouders teruggekeerd waren naar Kaboel (Bijlage 5, p.10) en hij veronderstelde dat het bericht aan de smokkelaar gegeven werd door de ouders vanuit Kaboel.

Inmiddels blijkt uit het antwoord van de vader op vraag 4 dat de ouders geen opdracht gegeven hebben aan de smokkelaar om verzoeker alleen naar België te brengen.

De dag dat de smokkelaar verzoeker de valse info gaf dat hij van zijn ouders alleen moest doorreizen is hij vertrokken vanuit zijn schuilplaats in Iran en doorgereisd naar België.

Inmiddels heeft verzoeker dankzij de inspanningen van zijn voogd opnieuw contact kunnen leggen met zijn ouders die zich in Kaboel bevinden met de rest van de familie.

3.2. Antwoorden van vader op hem voorgelegde vragen.

Verzoeker legt in bijlage (Bijlage 6) het antwoord (met vertaling) van zijn vader neer op een paar vragen die van belang zijn in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en een aanvulling vormen op de verklaringen van verzoeker.

3.3. Informatie mbt twee personen die verzoeker vergezeld hebben tot Brussel.

Verzoeker verwijst naar zijn verklaring afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS (Bijlage 5 , p. 13)

[...]

Verzoeker begrijpt niet waarom het CGVS niet aanvaardt dat hij de twee personen die hem begeleid hebben niet kent.

Het is duidelijk dat ze beiden deel uitmaken van een organisatie van mensensmokkelaars en er alle belang bij hebben hun identiteit verborgen te houden voor de personen die ze begeleiden op hun vlucht naar België.

Het CGVS weet toch dat in quasi alle vluchtelingendossiers de ondervraagde vluchtelingen ofwel geen naam hebben ofwel een valse naam/schuilnaam geven van persoon die hen heeft geholpen tijdens hun vlucht.

4. ALGEMENE SOCIO-ECONOMISCHE EN VEILIGHEIDSSITUATIE IN AFGHANISTAN NA DE MACHTSOVERNAME DOOR DE TALIBAN.

Verzoeker heeft tot zijn verbazing moeten vaststellen dat het CGVS in de beslissing de omvang van de socio-economische problemen in Afghanistan zwaar onderschat en vraagt de aandacht van de Raad voor volgende rapporten:

4.1. In zijn Note 2-22 (Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers) komt de **NGO Nansen** tot de volgende conclusie : [...]

4.2. In de nota "Humanitarian situation in Afghanistan" geeft **Vluchtelingenwerk Vlaanderen** een accuraat beeld van de huidige situatie. Uit deze nota plukt verzoekende partij volgende passage's mbt kinderen in Afghanistan : [...]

4.3. Verzoeker voegt in bijlage een artikel uit Knack van 15 maart 2022 (Bijlage 8) toe waarin verwezen wordt naar **het laatste VN verslag** en waarin te lezen valt : [...]

4.4. Een goed overzicht van de huidige humanitaire situatie is te vinden in een recent artikel van 11 augustus 2022 in **the New Humanitarian " Afghanistan: 38 million people are suffering because a few hundred are in power"**(Bijlage 9): [...]

Verzoeker wenst ten slotte te verwijzen naar de VRT website en nodigt het CGVS uit te luisteren naar de podcast van de journalisten Vranckx & Byloo (Bijlage 10) met de veelzeggende titel : " **Waarom Afghaanse vaders geen andere keuze hebben dan hun dochters te verkopen.**"

Besluit.

Het CGVS heeft zijn beslissing niet gebaseerd informatie die relevant, up-to-date, accuraat, betrouwbaar en gebalanceerd is met betrekking tot het profiel van een Afghaanse niet-begeleide minderjarige verzoeker en de situatie in de regio waar de verzoeker vandaan komt en naartoe terug gestuurd kan worden

5. IN DE HUIDIGE SOCIAAL-ECONOMISCHE SITUATIE IS HET ONVERANTWOORD VERZOEKER TERUG TE STUREN.

Verzoeker leest in de bestreden beslissing dat het CGVS van oordeel is dat Verzoeker is het totaal niet eens met deze stelling en verwijst om te beginnen naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 31 maart 2022 (nr.270 813) en waarin staat : [...]

Verzoeker stelt vast dat in dit arrest de Raad het CGVS opdraagt diepgaander onderzoek te doen naar in hoeverre de sociaaleconomische situatie overwegend wordt veroorzaakt door de Taliban.

Verzoeker stelt vast dat het CGVS in de bestreden beslissing heeft nagelaten bijkomende actuele en nauwkeurige informatie te verzamelen en de situatie zorgvuldig te analyseren.

Verzoeker is van oordeel dat een verwijzing naar de EASO COI Country Focus van april 2022 niet kan volstaan nu de Raad al heeft geoordeeld dat die informatie niet voldoende is en de EUAA Country Guidance juist is gebaseerd op de EASO COI Focus van januari 2022.

Verzoeker is bijgevolg van oordeel dat het CGVS zonder enige twijfel niet is ingegaan op wat de Raad gevraagd heeft in het arrest van 31 maart 2022.

Verzoeker is van oordeel , hierin gesteund door alle internationale organisaties en NGO's dat tussen januari 2022 en vandaag de socio-economische situatie in Afghanistan nog verslechterd is en er dus zeker nood is aan een meer actuele evaluatie door het CGVS.

Verzoeker verwijst naar de hoger vermelde nota van Vluchtelingenwerk "

Humanitarian situation in Afghanistan " dat een zeer accurate en alarmerende beschrijving geeft van de socio-economische crisis die Afghanistan treft. (Bijlage 11).

Verzoeker voegt nog in bijlage een recent artikel uit the New Humanitarian " One year on, few options for Afghans escaping hunger and Taliban persecution" van 10 augustus 2022 (Bijlage 12) dat een accurate beschrijving geeft van de actuele situatie die een gevolg is van een aanhoudend uitbliven van buitenlandse hulp, klimaatproblemen(droogte), aardbevingen,... en waarin men kan lezen : [...]

Verzoeker stelt vast dat het CGVS van oordeel is dat de verantwoordelijkheid voor de precare socio-economische situatie niet mag gelegd worden bij de Taliban.

Verzoekende partij is het hiermee niet eens en stelt dat de huidige socio-economische situatie in Afghanistan moet toegeschreven worden aan het gedrag van de huidige Talibanregering.

Bij de overname van de macht in augustus vorig jaar aanvaardde de Talibanregering dat de massale humanitaire hulp die Afghanistan in het verleden kreeg - 75% van het regeringsbudget kwam van externe hulp ! - enkel zou voortgezet worden indien de Taliban een aantal voorwaarden op het vlak van fundamentele mensenrechten zou naleven. Zo heeft de Taliban beloftes gemaakt zoals wat betreft de positie van de vrouw en het recht op onderwijs van meisjes.

Tevens werd door de Taliban beloofd dat geen samenwerking met Al-Qaeda zou opgezet worden en dat zeker Afghanistan geen vrijhaven voor Al-Qaeda zou worden zoals in het begin van deze eeuw.

Zoals uit de praktijk van de laatste maanden gebleken is heeft de Taliban deze afspraken op het vlak van respect voor fundamentele rechten en vrouwenrechten in het bijzonder geschonden. Dit is dan ook de eerste reden waarom de buitenlandse hulp aan Afghanistan nog steeds niet op het vroegere niveau werd gebracht.

Recent werd ook duidelijk dat, totaal in tegenstrijd met de in augustus 2021 gemaakte beloften, de leider van Al Qaeda, Al-Zawahiri met medeweten van het Talibanregime zijn schuiloord in Kabul gevonden had. Dit vormt een bijkomende reden waarom Westerse donoren de hulp in een nabije toekomst niet zullen opvoeren.

Verzoeker is van oordeel dat door de niet naleving van de hierboven vermelde afspraken het Talibanregime en niemand anders dan de Taliban verantwoordelijk gesteld zijn voor het uitblijven van externe hulp en dus voor de zeer penibele socio-economische situatie waar Afghanistan zich bevindt.

Verzoeker stelt vast dat zeer recent : [...]

de Verenigde Naties de Taliban verantwoordelijk achten en bijkomende sancties overwegen (Bijlage 13) het Ministerie van Buitenlandse Zaken op 12 augustus 2022 (Bijlage 14) meegedeeld hebben dat “ Al deze beslissingen gaan regelrecht in tegen de beloften die de Taliban bij hun machtsovername hebben gemaakt en staan elke mogelijkheid om de betrekkingen met hun regime te hervatten in de weg.”

Verzoeker begrijpt niet hoe het CGVS de Taliban niet verantwoordelijk kan houden voor de penibele socio-economische situatie als ons eigen Ministerie van Buitenlandse Zaken en de VN de Taliban hiervoor verantwoordelijk stellen. Verzoekende partij stelt vast dat het CGVS bij zijn beslissing onvoldoende rekening gehouden heeft met de wel zeer lage leeftijd van 11 jaar van verzoeker - zijn beslissing gesteund heeft op foutieve en gebrekkige conclusies en vermeende lacunes in de verklaringen van verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhoud en onvoldoende zijn beslissing gesteund is op een totaal foute inschatting van de actuele socio-economische situatie zijn beslissing gebaseerd is op de onhoudbare stelling dat de Taliban niet verantwoordelijk kunnen gehouden worden voor de socio-economische problemen

Verzoekende partij is van oordeel dat het Commissariaat-generaal tekortgeschoten is in zijn zorgvuldigheidsplicht omdat het, steunend op foutieve en gebrekkige argumenten die nalaten rekening te houden met én de persoonlijke, familiale en culturele factoren én de graad van mentale ontwikkeling en rijpheid van verzoekende minderjarige, de geloofwaardigheid van zijn verklaringen probeert onderuit te halen.

Omdat het Commissariaat-generaal nagelaten heeft om met de hierboven opgesomde argumenten vermeldt onder tweede, derde en vierde gedachtestreep rekening te houden is het eveneens tekortgeschoten in zijn motiveringsplicht want het heeft hierdoor niet op overtuigende wijze aangetoond dat verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging of het risico op een ernstige schade heeft in zijn land van herkomst.

Aangezien uit de verklaringen van verzoekende partij duidelijk gebleken is, minstens voldoende ernstig naar voor gekomen is, dat hij voldoende redenen had en heeft om minstens te vermoeden dat haar leven en/of vrijheid in gevaar is en dat als er hier en daar vragen mogen rijzen hij als minderjarige moet kunnen rekenen op het voordeel van de twijfel zoals bevestigd in vaststaande rechtspraak van de Raad waar hoger naar verwezen werd

Het Commissariaat-generaal maakt er zich te gemakkelijk van af.

Voor zover er al sprake is van een inconsistentie is deze in elk geval niet van aard om deze niet-begeleide minderjarige de hoedanigheid van vluchteling te weigeren.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.

Het middel is gegrond.”.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 33 van de Conventie van Genève met betrekking tot de status van vluchteling van 8 juli 1951 en van artikel 24.2 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“Doordat de bestreden beslissing verzoekende partij de facto verplicht naar Afghanistan terug te keren.

Terwijl artikel 33 van de Conventie van Genève met betrekking tot de Status van Vluchteling van 8 juli 1951 (goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953) de verdragsluitende partijen verbiedt een vluchteling uit te wijzen of terug te drijven op welke manier dan ook naar de grens van het land waar haar leven of haar vrijheid zouden zijn bedreigd omwille van haar ras, haar religie, haar nationaliteit, van haar behoren tot een bepaalde sociale groep of omwille van haar politieke overtuiging.

Verzoekende partij stelt vast dat het CGVS er zich wel makkelijk vanaf maakt door in de conclusie de verantwoordelijkheid door te schuiven naar de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid (Bijlage 1, p. 8) : [...]

Verzoekende partij is van oordeel dat het Commissariaat-generaal in elk geval de verplichting heeft zelf na te gaan of er in casu sprake was van bedreiging van het leven en de vrijheid van verzoekende partij bij een terugkeer naar Afghanistan. Uit de feitelijke gegevens blijkt dat deze verplichting niet op bevredigende wijze werd nageleefd.

Verzoekende partij is van oordeel dat de beslissing van het CGVS haaks staat op het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie dat in zijn artikel 24 de rechten van het kind opsomt en in 24.2

stipuleert dat **bij elke handeling betreffende kinderen de belangen van het kind de eerste overweging dient te vormen bij elke beslissing van een overheidsinstelling.**

Verzoekende partij vreest dat verzoeker dreigt te belanden in een bijzonder gevaarlijke situatie als enerzijds het CGVS bescherming weigert te verlenen en anderzijds de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid in toepassing van het Kinderrechten verdrag besluit verzoeker niet terug te sturen naar zijn geboorteland.

Verzoekende partij vestigt de aandacht van de Raad op een wel zeer verontrustende ontwikkeling die pijnlijk beschreven wordt in een artikel van de krant De Morgen van 14/09/2022 (Bijlage 15).

Zonder enig verblijfsstatuut dreigt de jonge verzoeker de weg op te gaan die vele jonge Afghanen hem zijn voorgedaan : om te kunnen overleven zal hij belanden in de prostitutie.

Met de beslissing van 09/09/2022 heeft Het CGVS, door **géén onderzoek te doen naar de veiligheidssituatie voor verzoeker én bij terugkeer naar Afghanistan én bij verblijf in België zonder statuut**, overduidelijk nagelaten opvolging te geven aan de verplichting vervat in artikel 24.2 van het Handvest.

Doordat het Commissariaat-generaal zonder meer de verklaringen van verzoekende partij als ongeloofwaardig heeft gekwalificeerd op basis van onvoldoende gefundeerde argumenten.

Dat verzoekende partij op heden bevreesd is voor zijn terugkeer naar Afghanistan, is begrijpelijk nu ons nog zeer regelmatig onrustwekkende berichten bereiken omtrent de socio-economische situatie en de hoger beschreven bijzonder negatieve impact ervan op het leven van jonge kinderen. Gelet op deze situatie is het geenszins aangewezen verzoekende partij terug te sturen naar zijn geboorteland.

Mocht een onderzoek ten gronde gevoerd zijn geweest dan kon het Commissariaat-generaal niet tot de genomen beslissing gekomen zijn.

Het middel is derhalve **gegrond.**"

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2, 3 en 5, lid 1 van het Europees Verdrag van 4 november 1950 ter vrijwaring van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

Verzoeker licht het middel als volgt toe:

"Doordat de bestreden beslissing verzoekende partij de facto verplicht naar Afghanistan terug te keren.

Terwijl artikel 2 van voormeld verdrag het recht op leven beschermt.

Dat artikel 3 de verdragsluitende staten verbiedt personen te onderwerpen aan foltering, noch aan onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen.

Dat artikel 5, lid 1 aan iedereen het recht op persoonlijke vrijheid en veiligheid toekent.

Zodat verzoekende partij op basis van deze beslissing zal worden onderworpen aan behandelingen die ingaan tegen de rechten van de mens.

Verzoekende partij kan hiervoor verwijzen naar hetgeen hierboven reeds werd uiteengezet :

bij een terugkeer zal verzoekende partij ongetwijfeld geconfronteerd worden met de gevaarlijke situatie waarover vele rapporten van mensenrechtenorganisaties verslag uitbrengen.

Verzoekende partij voegt in bijlage (Bijlage 16) het rapport toe van Amnesty International van 27/07/2022 waar verslag uitgebracht wordt over de zware en aanhoudende schendingen van de mensenrechten.

Ook dit middel is derhalve **gegrond.**"

In een vierde middel voert verzoeker de schending van het redelijkheidsbeginsel aan.

Zijn betoog hieromtrent luidt als volgt:

"Doordat het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de genomen beslissing voort te spruiten uit een zorgvuldig onderzoek en een beslissing moet zijn die door ieder ander redelijk denkend mens of orgaan zou kunnen worden genomen en die men als een redelijk verantwoorde beslissing zou kunnen zien en aanvaarden.

Terwijl de bestreden beslissing zomaar, zonder enig aangetoond verder en nuttig onderzoek naar het lot dat verzoeker wacht wanneer hij terug gestuurd worden naar zijn land, besluit tot de weigering van erkenning van het statuut van vluchteling aan verzoekende partij enkel en alleen gesteund op redenen van onbewezen geloofwaardigheid.

Zodat de bestreden beslissing geenszins op redelijke wijze werd genomen.

Dat verzoekende partij steeds zijn motieven om een asielaanvraag in te dienen, klaar en duidelijk heeft gesteld.

Verzoekende partij is van mening dat de stelling van het Commissariaat-generaal dat de door verzoekende partij aangebrachte feiten onvoldoende zouden zijn om te wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève, slechts de onwil of

onkunde van het Commissariaat-generaal aantoon om zich een waarheidsgetrouw beeld te vormen van de concrete situatie waar verzoekende partij zich in bevond.

Ook dit middel is derhalve gegrond.

De aangehaalde middelen zijn dan derhalve ernstig genoeg om een vernietiging van de bestreden beslissing te rechtvaardigen."

Aangaande de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, stelt verzoeker het volgende:

"Uit bovenstaand relaas en de eerdere procedure blijkt duidelijk dat verzoekende partij bij een terugkeer naar het land van herkomst het risico loopt op ernstige schade door onmenselijke of vernederende behandeling]. Verzoekende partij wenst dan ook volgende middelen in te roepen:

B.2.1. Eerste middel: SCHENDING VAN HET RECHT VAN VERDEDIGING DOOR EEN GEBREK, ONDUIDELIJKHEID EN DUBBELZINNIGHEID IN DE MOTIVERING VAN DE BESLISSING

De Commissaris-Generaal stelt in zijn beslissing dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoekende partij.

Verzoekende partij betwist dat de bestreden beslissing genomen werd na zorgvuldig onderzoek en voldoende gemotiveerd werd en verwijst hiervoor naar wat supra in dit verzoekschrift werd betoogd.

Verzoeker stelt vast dat het CGVS zijn analyse van de nood aan subsidiaire bescherming gebaseerd heeft op gebrekkige en onvolledige informatie die dateert van april van dit jaar en dat intussen al 5 maanden verstreken zijn.

Verzoeker kan niet anders dan vaststellen dat de bestreden beslissing onvoldoende steunt op nauwkeurige en actuele informatie uit verschillende soorten bronnen.

Verzoeker verwijst in deze naar de in bijlage gevoegde nota van NANSEN "Het gebruik van beleidsrichtlijn van het UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afghaanse dossiers "(Bijlage 7, p. 21) die op grond van deze vaststelling tot de conclusie komt dat hiermee het CGVS artikel 10 lid 3 onder (b) van de herziene asielprocedure richtlijn heeft geschonden Het Commissariaat-generaal maakt zich er te gemakkelijk van af.

De beslissing werd dan ook niet op afdoende wijze gemotiveerd.

Het middel is gegrond."

2.2. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

"5. Persoonlijk onderhoud CGVS 20/04/2022.

6. Vragen aan en antwoorden van de vader met vertaling.

7. Nota Nansen : " Het gebruik van beleidsrichtlijn van het UNHCR en het Europees Asiel Agentschap in Afghaanse dossiers "

8. Knack : "VN : 23 miljoen mensen lijden acuut honger in Afghanistan".

9. The New Humanitarian : "Afghanistan : 38 million people are suffering because a few hundred are in power".

10. VRT NEWS Vranckx : "Armoede op hol, kind verkopen om rond te komen".

11. Nota Vluchtelingenwerk : Humanitarian situation in Afghanistan.

12. New Humanitarian : One year on, few options for Afghans escaping hunger and Taliban persecution.

13. Foreign Policy : The United Nations Can Hold the Taliban Accountable.

14. Knack : Buitenlandse Zaken : Geen kans op hervatting betrekkingen met Afghanistan.

15. De Morgen : "Tot honderden minderjarige Afghaanse jongens in Belgische prostitutie gedwongen"

16. Amnesty International : Afghanistan : Taliban's suffocating crackdown."

2.3. Bij aanvullende nota van 1 december 2022 brengt verweerder volgende landeninformatie bij:

"- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op [URL]

- COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 13 september 2022

- COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op [URL]

- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op [URL]

- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op [URL]

- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op [URL]

- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op [URL]

- EUAA Country Guidance: Afghanistan van april 2022, beschikbaar op [URL]".

2.4. Bij aanvullende nota van 7 december 2022 voegt verzoeker:

"1. Nansen Note 3-22 : Afghanistan : Een analyse van het beschermingsbeleid en risico bij terugkeer."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, bijgebracht door beide partijen, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels

uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat betreft “*zina*” – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijks seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, p. 87-88 en p. 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met “*immorele inhoud*” te beperken (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (“*Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population, June 2022*”, p. 23 waarnaar wordt verwezen in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest “*Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk*” van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid “*to play the game*”. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

5. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan in januari 2021 op tienjarige leeftijd heeft verlaten, hij ongeveer acht maanden later in België aankwam en er op 21 september 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende (verklaring DVZ, vraag 33). Verzoeker verblijft sinds zijn aankomst onafgebroken in België. Gelet op zijn minderjarigheid werd hem op 19 oktober 2021 een voogd toegewezen. Momenteel is verzoeker twaalf jaar oud en is hij reeds meer dan twee jaar afwezig uit Afghanistan. Blijkens verzoekers verklaringen ter zitting probeert hij wekelijks contact te maken met zijn ouders die in Kaboel wonen en zijn vader een inkomen verwerft door met een handkar op straat rond te gaan.

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op tienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Uit zijn verklaringen, de stukken van het rechtsplegingsdossier en verzoekers verklaringen ter terechtzitting blijkt onder meer dat verzoeker onderwijs volgt in België en de Nederlandse taal heeft geleerd.

Hoewel de goede kennis van het Nederlands op zich niet aantoonde dat verzoeker zich de westerse waarden en normen heeft eigen gemaakt op dergelijke wijze dat zij fundamenteel zijn voor zijn identiteit of morele integriteit en dat niet mag worden verwacht dat hij deze opgeeft, blijkt hieruit, gelet op de jonge leeftijd waarop hij in België is binnengekomen, onmiskenbaar wel dat hij actief participeert aan de Belgische samenleving en daarbij noodzakelijkerwijze werd geconfronteerd met westerse waarden en normen.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit het dorp Shega gelegen in de provincie Laghman. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Laghman getroffen wordt door geweld in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP en tussen de taliban en het NRF en AFF, alsook door geweld tegen burgers door de taliban (EUAA “*Afghanistan Security Situation*”, augustus 2022, p. 151-152).

Verzoekers zeer jonge leeftijd maakt dat hij erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en het verblijf, (onbewust) ‘westerse’ gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn zeer jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit is des te meer het geval gezien verzoeker, gelet op zijn leeftijd, met westerse normen en waarden in contact is gekomen tijdens een cruciale fase in zijn ontwikkeling als jongere. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de zeer uitgebreide, gedetailleerde en gedocumenteerde beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

6. Gelet op het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de de-facto-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming.

Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

7. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS